

Tartu Rattaralli 2018

Minu selle aasta tähtsaim rattaüritus on selleks korraks läbi. Kuidas läks - sellest siis üritan veidi pikemalt nüüd kirjutada.

Esiteks eesmärgid: nagu ikka enamusel sportlastel (või vähemasti neil kes ennast selleks peavad) on igaks võistluseks oma plaan ja eesmärk - nii ka minul - Esimesks - kindlasti lõpetada, teiseks parandada eelmise aasta aega ja kohta ja kolmandaks eesmärgiks oli konkreetne tulemus : sõita 135 km alla 4 tunni

Teiseks: plaan oli sõita ennast mitte liiga kulutavalt - kuna oli lubatud ka väikseid kiirusegruppe moodustada siis tahtsin sõita kiirusega 32-33km/h mis oleks andnudki tulemuse sinna 4 h kanti.

Aga kuidas siis tegelikult läks.

Kõigepealt siis tulemus: Koht 950 (parandusega 949) , lõpuprotokolli aeg 04.25.17 - sõidu aeg 04.23.14 . vanuseklassi koht M45 - 166. Keskmine kiirus 30,53km/h ja keskmine kilomeetri kiirus 1:58 min/km, 957 tõusumeetrit, 3065 kulutatud kalorit, keskmine pulss 165, max 185, max kiirus 60,80km/h

Sõidu kulgemise statistika:

Start kohalt 1178 - 2 minutit ja 3 sekundit stardipaugust - niipalju siis võtab tagantpoolt tulijal aega et stardiliin ületada :)

55 km vahefinis	Otepääl		koht	aeg	kaotus	liidrile	Kellaeg	
	min/km	kiirus						
55 km	55.000	km 1050	01:40:09	00:26:43	12:40:09	01:38:06	01:48	33.64
Otepää								
89 km	89.000	km 1029	02:49:18	00:52:11	13:49:18	01:09:10	02:03	29.50
lhamaru								
114 km V	114.000	976	03:42:38	01:09:54	14:42:38	00:53:20	02:08	28.13
ana-	km							
Kuutse								
135 km	135.000	949	04:25:17	01:25:12	15:25:17	00:42:40	02:02	29.54
FINISH	km							

Ja kuidas siis sõit tegelikult kulges.

Purjes on tuul

Parapurjetaja Anre Nõmme blogi

<http://www.anrenomme.ee>

Stardist kuni lõunakeskuseni sõitsin ennast soojaks, peale seda mingi aeg tuli üks suurem ja kiirem rong (ise arvan et see oligi 32km/h grupp) kuhu siis ennast sättima hakkasin. Muidugi üksiku hundina treenides ju neid grupisõidureegleid nii hästi ei tea ja sain kuulda nii mõnegi karmi sõna: kus sa siin trügid, kobi lõppu ja ei joo rivis jne. , aga gruppi ma sisse sain ja sõit kulges nii öelda planeeritult s.t. tempo oli hea ma arvan seal 35km/h kandis. Täpselt ei tea kuna mõned päevad enne rallit sain oma telefoni ekraani äblikuks ja seega oli strava mul kotis - ja teine rattakell ka kord näitas numbreid ja siis jälle kadus ära - aga ega seal grupis tulebki rohkem eessõitjat jälgida kui midagi muud.

Agas see suur grupisõit ei kestnud kuigi kaua sest esimese toitlustuspunktis toimus vahetult minu ees suur kukkumine - eessõitja hakkas uut joogipudelit haarama, ei saanud seda kätte ja kaotas tasakaaalu ja külili ta oligi - mul õnnestus oma pudel kätte saada - eessõitjast kõrvale põigata ja püsti jääda - samas jäi mulle ühekäega sõites üks täis joogipudel rattaalla ja kerge ehmatus käis juba läbi aga minu jaoks lõppes siiski kõik õnnelikult. Kahju küll aga see suur ja kiire rong tõenäoliselt seal toitlustuspunktis laguneski. Agas sõit ju läks edasi. Kuna suuri gruppe enam ei tekkinud siis ülejäänud sõit kulgeski kuni 20 pealistes gruppides. Kuni Otepääni oli ikka veel asi (kiirus) kontrolli all - aga siis algasid mäed...

Enne seda veel oli mul päris suur probleem ratturi ühe tähtsama kehaosaga ... nimelt kuskil peale tunniajalist sõitu läks vasak kannikas nii valusaks et ei kannatanud enam õieti sadulas istuda. Korraks tekkis ka mõte sõit pooleli jätta aga õnneks nii ikka ei läinud, üritasin asendit veid muuta ja sõitsin päris palju püsti ja suuremast valust sain lahti mingi aeg.

Otepää'le jõudes aga läks õige sõit lahti s.t oli üksjagu ronimist mida Saaremaal ei ole suurt harjutada kuskil aga üles ma kõigist mägedest sain ja enamus mägedel sai ka üksjagu möödumisi tehtud, sest oli ka päris palju jalutajaid seal. Kuna mäed on nii lõhkuga iseloomuga siis grupid jäid järjest väiksemaks ja vedajaid jäi ka järjest vähemaks. Plaan oli küll mitte ise tempot teha - aga kui ikka rong päris seisma jääb siis tuleb ikka tööd ka teha, nii saigi ka päris üksi sõidetud ja väiksemaid gruppe aeg-ajalt ka veetud.

Sõidu viimases kolmandikus hakkas ka järjest tõusev tuul omajagu rolli mängima, teatud lagedad lõigud olid ikka päris kurnavad - selline vastu küljetuul. Mingi hetk viimases toitlustuspunktis (finisini 21km) sai selgeks et nelja tunni alistamine see aasta jääb unistuseks ja oma tulemuse parandamine võib ka raskeks minna.

Agas sõitsime viimased paarkolmkümmend kilomeetrit põhimõtteliselt kolmekesi - vahepeal jälle oli grupp suurem ja siis väiksem aga töötegijaid enam ei olnud. Viimasel kolmel kilomeetril tegime veel ühe mehega niiöelda lõpusõitu kus üritasime ca 300-400 m eespool olevat gruppi kinni püüda - muideks see ka õnnestus kuigi finissi eel saime kuulda ka kriitikat, et on siis vaja siin niiviisi lõpueel veel möödasoita, et mis vahe seal on kas 900 või 1000-s koht. agas olgu see nende asi - mina sõitsin oma sõitu ja tahtsin maksimumiga lõpetada.

Purjes on tuul

Parapurjetaja Anre Nõmme blogi

<http://www.anrenomme.ee>

Kui nüüd päev hiljem veidi statistikat eelmise aastaga võrrelnud olen siis tundub, et rada oli raskem. Esimesed 100 meest suutsid sõita enamvähem sama ajaga + 2 minutit, edasi oli juba ca 15 minutine kaotus.

Seega ma arvan, et ma või oma sõiduga igati rahule jääda kuigi kõiki eesmärke ei suutnud saavutada (proovime järgmine aasta uuesti). Eelmise aasta 950 koht oleks andnud aja alla 4 tunni.

Peale finisit käisin veel Moomoo telgis - tänasin talvel saadud riiete eest ja tahtsin ka ostu teha aga sobib´v number oli juba otsas.

Ja siis tuli veel üks katsumus - 5 ja pool tundi kokusõitu valutava tagumikuga - õnneks autoiste on oluliselt pehmem ja kella kümneks olime kodus.

Suured tänud kõigile kaasaelajatele!!!!

Ja eriti tahaks tänada:

Kõige suurem fänn, toetaja ja koduhoidja (Heli Ivask)

Head fännid, reisi-ja tiimikaaslased: Moona ja Paula Nõmme

Võõrustajad Palamuselt: Perkond Pärn